KUPNÍ HODNOTA PENĚZ

1851 Metternichovi byla přiznána penze 8 000 zlatých ročně (ve funkci už nebyl od počátku revolučních událostí r. 1848).

1851 Na vídeňské burze měla stříbrná mince oproti papírovým penězům průměrné ážio 126,05%.

1851 Oběh bankovek byl v hodnotě 215,6 milionů zlatých, říšských pokladních listů zúročitelné 76,1 milionů.

1852 Roční plat univerzitního profesora byl 1 400 zlatých, okresního hejtmana 1 200 zlatých, faráře 300 – 400 zlatých. Učitel na obecné škole měl 130 zlatých, dělník v továrně 100 – 200 zlatých, oficiál na místodržitelství měl 500 – 700 zlatých.

1853 Po nezdařeném atentátu na císaře Františka Josefa I. bylo jen ve Vídni za jediný den sesbíráno na 400 000 zlatých za šťastné zachránění.

1853 Došlo k propouštění některých osob, vězněných od roku 1848 za politické aktivity se snahou je získat jako policejní konfidenty. Měsíční odměny konfidentů byly 30 – 40 zlatých.

1854 Na svatbu císaře Františka Josefa I. s bavorskou Alžbětou bylo dohodnuto věno 50 000 zlatých a císařův dar 100 000 zlatých. Jitřní dar po svatební noci byl 12 000 dukátů a novomanželce byla stanovena roční apanáž 100 000 zlatých. Při příjezdu do Vídně dostala Alžběta 200 000 zlatých „k blahu národů" (Vídeň na tuto částku přispěla 50 000 zlatých, české země 35 000 zlatých).

1854 Od roku 1841 soustřeďoval stát ve svých rukou železnice, ale v roce 1854 je prodal za poloviční cenu.

1854 Výdaje Rakouska na armádu činily 130 milionů zlatých, avšak v následujících letech klesaly – mírový stav pěchoty klesl postupně ze 175 000 na 125 000 mužů.

Druhá emise poukázek s datem 1. ledna 1849 byla na dvanáct měsíců s úrokem jen tři procenta. Vydané hodnoty již byly běžné – 10, 25, 50, 100, 500 a 1 000 zlatých. Objem tříprocentních poukázek byl limitován usnesením sněmu v Kroměříži na 80 mil. zlatých. Druhá emise měla objem 25 mil. zlatých.

*∗ Po přesídlení bývalého císaře Ferdinanda do Prahy mu dvakrát týdně jezdil hrát Bedřich Smetana, přičemž dostával 4 zlaté na hodinu. ∗ Odstoupivší Ferdinand měl penzi cca 500 000 zlatých ročně a vydržoval si v Praze dvůr s 65 sloužícími, osmnácti kočáry a devítičlennou čestnou stráží. Jeho panství Ploskovice a Zákupy vynášely cca 2 milióny zlatých ročně. ∗ Roční platy úřednictva kolem roku 1849 : ministr císařské vlády (ministr vnitra, ministr vojenství) 8 000 zlatých a funkční příplatek 4 000 zlatých, ministr zahraničí 16 000 zlatých, prezident nejvyššího soudního dvora 20 000 zlatých, 900 – 1 000 zlatých koncipista, 300 zlatých soudní sluha. ∗ Mettermichovi, který musel v roce 1848 odstoupit z funkce, byla po dvou letech přiznána penze 8 000 zlatých ročně – do Vídně si však troufl se vrátit až v roce 1851. ∗ V padesátých letech hrál Antonín Dvořák v divadelním orchestru za 27 zlatých měsíčně pod vedením Bedřicha Smetany. * Sedmnáct krejcarů byla denní mzda nádeníka (deset krejcarů se stravou). ∗ Čtvrtka (asi 1/16 litru) tzv. ordinámí neboli slabé kořalky stála 1 krejcar, čtvrtka anýzky 2 krejcary a půllitr piva 4 krejcary. ∗*

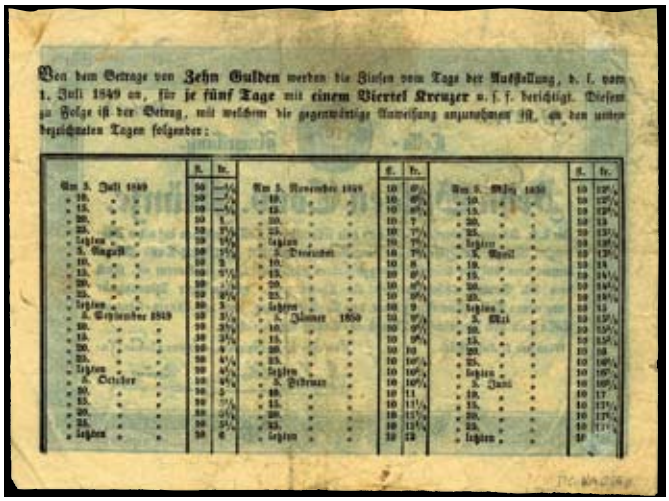

10 Gulden, 1. 1. 1849
PR 90, S 87

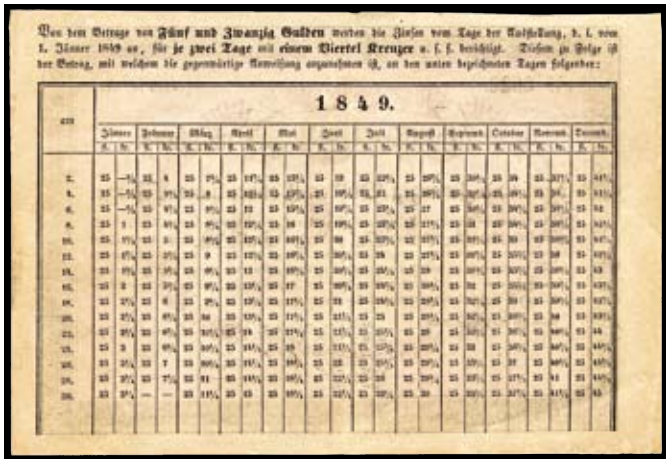

25 Gulden, 1. 1. 1849
PR 91, S 88